

ματα ταῦτα εὐσεβοφρόνως ἀπέστειλε τῷ Ἀθανασίῳ. Ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ἰωάννου σώζεται ἐν τῇ ἐν Μόσχα βιβλιοθήκῃ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμὸν 208.

Θεόδωρος Λάσκαρις, υἱὸς τοῦ βασιλέως Ἰωάννου Δούκα τοῦ Βατάτζη, διεδέξατο τὸν αὐτοῦ πατέρα εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν ἐν ἔτει 1255, τριῶν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ὄν, καὶ ἐκυβέρνησε τὸ βασίλειον μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου, συμβάντος ἐν ἔτει 1259(α). Ἦν δὲ κατὰ Ἐφραίμιον

Ἄνῆρ ἀγαθὸς, εὐσεβῆς αὐτοκράτωρ,
 ἡδύς, ἰλαρὸς, εὐμενὴς ὑπηκόοις,
 ἴδρις σοφίας παντοδαπῆς καὶ λόγων,
 πιστὸς Κυρίου νουνεχῆς ὑπηρέτης,
 ἀναξ προσηγῆς καὶ στρατηγὸς γεννάδας
 μηδὲν νεοχμώσας τι τῆς Ἐκκλησίας κτλ.

Ὁ εὐσεβῆς οὗτος βασιλεύς, ζηλωτῆς ὄν τοῦ πατρίου δόγματος, συνέγραψε Λόγον ἀπολογητικὸν πρὸς τὸν Λατῖνον ἐπίσκοπον Κορώνης Ἰωάννην, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὃς σώζεται χειρόγραφος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Κανταβριγίας τῇ ἐξῆς ἐπιγραφῇ: „Θεοδώρου μοναχοῦ τοῦ Λάσκαρι λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κορώνης Ἰωάννην κατὰ τῶν Ἰταλῶν, ἧγουν κατὰ τῶν Λατίνων, περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου.(β). Ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῇ περὶ Θεοδώρων διατριβῇ αὐτοῦ, ἐκδοθεῖσῃ ὑπὸ Α. Μαΐου, Novae patrum bibliotheca τόμ. 6, ἀναφέρει δύο ἐτι πονήματα Θεοδώρου τοῦ Λασκάρως κατὰ Λατίνων τῇ ἐξῆς ἐπιγραφῇ. „Κατὰ Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος“ καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτω. Δεῖ μὲν αἰεὶ τὴν φύσιν τῶν

(α) Νικ. Γρηγορᾶ Ἱστορ. λόγ. γ'.

(β) Cave Scriptor. eccles. histor. literar.

